STAND DER MAAN.

2 Januarij . . . . . LAATSTE KWARTIER
9 . . . . . . NIEUWE MAAN.
18 . . . . . . EERSTE KWARTIER.
25 . . . . . . VOLLE MAAN.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.	Laag Water.
26	ZONDAG . . . . s morg.	6 38	's av. 6 57
27	MAANDAG	7 6	7 35
28	DINGSDAG	7 56	8 15
29	WOENSDAG	8 36	8 57

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1834. ZATURDAG, DEN 25sten JANUARIJ. N°. 8.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 23 Januarij 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 20sten dezer, N°. 64/57, is tot *Wijkmeester* van de Wijk Lit. A. benoemd C. D. KONING, en zulks in plaats van H. BIJLAART, als zoodanig op zijn verzoek, *eervol* ontslagen.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 23 Januarij 1834.

Alzoo de navolgende Personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen, *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven, te weten:

C. C. GRAANSMA, als Executeur in den Boedel van wijlen ALBERT ALBERTS, voor de Slavin DIANA, gemelden Boedel in eigendom toebehoorende.

JACOB GOMPERTS, voor den Slaaf CONSTANT, hem *nomine uxoris* in eigendom toebehoorende; — en

JACOB HENDRIK ROOSWIJK, als Straatvoogd over- en voor de Slavin MARIA en hare kinderen LAURENS, HENDRIK, NAHAR, en JACQUELINE ALBERTINA NAHAR, weleer toebehoord hebbende aan DAVID NAHAR.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

ADVERTENTIËN.

(2927) De *Administrateur van Financiën*, roept bij dezen op, alle degenen, die eenige regttige vorderingen hebben, ten laste der Nalatenschappen van de navolgende alhier successivelijk overledenen Heeren Officieren, als:

De *Kapitein* LOUIS JEAN PIERRE CARILLON.

De *Tweede Luitenant* FRANS NEUPORN.

De *Eerste Luitenant* JEAN DIRK COOPS.

En

De gepensioneerde *Kapitein* HENDRIK LAURITS DIETTICKER; — om hunne rekeningen in *duplo*, binnen *Zes* weken, a dato dezes, en dus uiterlijk vóór of op den 8sten Maart aanstaande, ten bureele der Financiële Administratie in te leveren.

Paramaribo den 24 Januarij 1834.

De Administrateur voornoemd,

CH. LEERS.

(2929) Aan het DEPARTEMENT DER NIEUWE WEES-, KURATEELE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER DER KOLONIE *SURINAME*, zijn gedevolveerd de navolgende Boedels als:

Van EVERT SOESMAN, den 19den Januarij 1833, de vrije ELISABETH van VAN GELDEREN, den 28sten dito, J. H. THIELMEIJER, den 31sten dito, CHRISTIAAN JOHANNES PHILIBERTUS VAN DEN HEUVEL, den 1 Februarij dito, de vrije CHARLOTTE van JAN CASPER WOLFF WERNER, den 3 dito, JOHANNA HENRIETTA VAN SCHNAFSKI, in gemeenschap van Goederen getrouwd geweest met haren vooroverledenen Echtgenoot NICOLAAS HERMANUS MUIJSKEN, den 10den dito, HENDRIK DIJKMAN, den 18 dito, de vrije FRANCINA van JAN SEIJST, den 6 Maart dito, de vrije MARIANNA van HUIJSMAN, den 22 dito, de vrije TROMPÉ van SLUIJTER, den 24 dito; en de vrije KÉA van TINGIE van VAN SON, den 24 dito.

4de Advertentie.

Als voren: de Boedels van de vrije AMBA van de weduwe SOESMAN, den 1 April 1833, de vrije HERMINA van JAN WEIJNE, den 1 dito, MORDECHAIJ NAMIAS TORRES, den 10 dito, PIETER LORENZEN, den 15 dito, JAN PETRUS ROODENBEEK, den 20 dito, JOHANNA MARGARETHA VAN GENNEP, den 21 dito, J. B. ROBERTSON, den 23 dito, JAN VAN ENGELEN, den 30 dito, T. C. L. H. ARNZEN, den 30 dito, GERRIT OPPENOORDE, den 1 Mei dito, PAULUS ROMIJN, den 12 dito, de vrije CLAZINA van FRANCINA van DOESBURG, ook genaamd CLAZINA van BENT, den 30 dito, de vrije FLORIS WILLEM van NIEUW AMSTERDAM, den 2 Junij dito, MARIA ERDMUTHA ROTHE, laatst weduwe JOHN EVANS, en de aan dezelve behoorende helft in de Plantaadje *Tyrol*; den 4 dito, JAN CORNELIS BREET, zich geschreven hebbende JAN BREET, den 13 dito, en de vrije MARTHA van BREET, gevonden in den Boedel JAN BREET, den 13 dito.

3de Advertentie.

Als voren: de Boedels HANNIBAL DE PARRA, den 12 Julij 1833, M. M. MACHIELSE, den 19 dito, PLANTINA VICTORINA SONCRIS echtgenoote van M. J. GELDERLIN den 20 dito, de vrije LOUIZA van ESTHER van VAN HEIJST, zich ook genoemd hebbende LOUIZA van ESTHER VAN DAM, den 23 dito JOHAN GEORGE CHRISTOPH LÖDING den 2 Augustus dito, RUDOLPH HENDRIK VAN HALM, den 10 dito, JOHAN GODLIEB ACKERMAN, den 12 dito, JACOBUS FREDRIK RENZ, den 14 dito, HENDRIK ISAAC VIEIRA, den 28 dito, en ESTHER BRANDON, wed. SAMUEL NUNES, den 4 September dito.

2de Advertentie.

Als voren: de Boedels van den zich geabsenteerd hebbenden BARTUS VAN EMDEN, den 29sten October 1833, ABIGAEL ISAAK JACOB D'ISAAK DE MEZA, den 6den November 1833, ANNA ELISABETH DE GROOT, wed. GERRIT GISIUS, den 7den November 1833, JACOB WILLEM STOCKELAAR VAN EYK, den 9den November 1833, JOHANNES EMILIUS VAN DEN HAM, den 11den November 1833, J. D. KLOUZEN, den 24sten December 1833, de helfte in de gemeenschappelijke Boedel wijle CHARLOTTE SCHREIBER, eerder weduwe EUGENE OTTEVAERE, en nagelaten Echtgenoot ANTON GERHARD BOHLAND, den 28sten December 1833, JOHN LOBO (overleden den 20sten Augustus 1833), den 31sten December 1833, HENDRIK DOMPIG, (overleden den 22sten Januarij 1833), den 31sten December 1833, en J. NAS. ENKHUIZEN (overleden den 13den Julij 1826), den 31sten December 1833.

1ste Advertentie.

En worden uit krachte van het XIV Artikel, der Instructie en Ordonnantie voor opgemelde Kamer geëmaneerd, alle diegenen, welke pretentien tot lasten van voormelden Boedels of Plantagien mogten hebben, alsmede die aan dezelve verschuldigd mogten zijn, aangemaand, om daarvan opgave en betaling te doen binnen den tijd van *een* Jaar na den dag dat de voorschrevene Boedels aan de Kamer zijn vervallen, op poene van verstoken te zijn van hun regt en actie tegen voormelde Kamer.

NB. *De Advertentie geplaatst in N°. 7, op abusief Zegel gesteld zijnde, wordt dezelve door deze vervangen.*

Paramaribo, 23 Januarij 1834.

De Scriba van de Commissie tot de zaken van opgemeld Departement,

R. GOLLENSTEDE.

(2944). Publieke Inschrijving der *Nieuwe Wees-, Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer*, op:

7 balen Heele KOFFIJ, en
p. m. 100 ℔ Gebroke dito,

van de Plantaadje *Manheim en Elk 't Zijn*.

Zullende de inschrijvings billetten worden aangenomen tot op Maandag den 27sten dezer des voormiddags ten *elf* uren.

De Kooper zal *f* 1-10 voor de ledige zak moeten betalen.

Paramaribo den 23 Januarij 1834.

De Scriba bij de Commissie tot de Zaken van opgemeld Departement,

R. GOLLENSTEDE.

(5766) De ondergeteekende heeft de Eer, ter kennisse te brengen van het Geëerd Publiek, en de Heeren Planters; dat hij de *HEEL- EN VERLOSKUNDE* uitoefend, en zich deswegens in derzelver Gunst aanbeveelt: zijnde te bevragen in het *Militair Hospitaal.*

Paramaribo den 24 Januarij 1834.

G. H. HONING,

Heel- en Vroedmeester.

(2932) De bij vorige Couranten geannonceerde Verkoop der PLNTAADJE *REES EN CROP*, gelegen in de *Taporipakreek*, met de daaraan behoorende *Tien* Koppen *SLAVEN*; zal alsnu plaats hebben, op Woensdag den 5den Februarij d. j., des namiddags den klokke 4 uren, ten Huize van den Vendumeester M. A. ZEYSER, alwaar de veil-conditien en bewijzen van Eigendom *vier* dagen, voor den Verkoopdag, ter *visie* zullen liggen.

Paramaribo den 24 Januarij 1834

C. L. JACOT DES COMBES.

(5718) POOLSCHE HAVER in Vaten, te bekomen bij

GEBRs. CORDUA.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Binnengekomen.

Den 25sten dezer, de Fransche Schoener *l'Aurore*, Kapt. MARIUS GIAIMO, van Cayenne, passagier: *C. E. Jouvet.*

Uitgeklaard.

Den 18den, de Sloep *Dolfijn*, Kapt. MC. GEORGE, naar Saramacca.

MENGELINGEN.

IETS OVER DEN WAREN MOED; GESCHETST IN HET VOORBEELD VAN SOCRATES, VERGELEKEN MET DAT VAN CATO.

(*Vervolg van No. 7.*

Beschouwen wij nu, kortelijk, het gedrag van *Cato* en de wijze, waarop deze den dood onderging.

Marcus Porcius Cato, achterkleinzoon van *Cato* den *Censor*, daarom *Cato den jongen* genaamd, leefde in een hoogstbelangrijk tijdperk van de *Romeinsche* republiek. Het driemanschap van *Cajus Julius Caesar*, *Pompejus* en *Crassus*, was, door den dood van laatstgemelden in den krijg tegen de *Parthen*, ontbonden. De bestaan hebbende betrekkingen tusschen *Cesar* en *Pompejus* waren verbroken door dien dood, en vooral door het afsterven van *Julia*, de dochter van *Caesar* en gemalin van *Pompejus*. Eene verschrikkelijke vijandschap ontstond er tusschen die twee mannen, die, met onbegrensde eerzucht, elkander het oppergezag over den *Romeinschen* staat betwisten.

Nadat het *Romeinsche* volk schier de geheele aarde aan zich onderworpen, en geen' buitenlandschen vijand meer te vreezen had, scheen het zijn' eigen' ondergang te willen bewerken. De tweedragt, die pest der maatschappijen, ontstond oneindig vreeselijker dan de magtigste buitenlandsche vijand, ontbrandde. Wie denkt hier niet aan de woede van *Marius* en *Cirna* binnen *Rome?* wie niet aan den bloeddorst van *Sylla*, die geheel *Italië* beroerd had? Vreeselijker was echter de razernij van *Caesar* en *Pompejus*, die niet alleen *Rome* en geheel *Italie*, maar de gansche toenmalige beschaafde wereld, *Europa Azië* en *Afrika*, in vuur en vlam zette, en niet eindigde, dan met den moord van den overwinnaar, *Caesar*, te midden van den raad.

Cato, de stoute verdediger van de vrijheid der *Romeinen*, schoon deze, niet slechts van de voormalige eenvoudigheid afgeweken, maar door weelde en wellust, de rampzalige gevolgen van te grooten voorspoed, verbasterd, die vrijheid niet meer konden waarderen; *Cato* had de zijde gekozen van *Pompejus*. Het krijgsgeluk scheen zich, in den aanvang, voor dezen te verklaren, toen hij bij *Dyrrachium* twee belangrijke overwinningen op *Caesar* behaalde; maar in den veldslag, dien de beide legers elkander in de vlakten van *Pharsalië* leverden, werd *Pompejus* door *Caesar* geheel verslagen, en kort daarna, toen hij, in zijne vlugt, zich op het gebied van den koning *Ptolemeus* begeven had, op last van de raadslieden van dezen, verraderlijk vermoord.

Cato had, na den *Pharsalischen* slag, vergeefs getracht, den aanhang van *Pompejus*, die wel verstrooid, maar niet vernield was, door het bijeenzamelen der krijgsknechten op het eiland *Corcyra*, zoo veel mogelijk te herstellen; hij besloot derhalve, daar hij in geen geval zich verzoenen wilde met *Caesar*, dien hij als den vijand van zijn vaderland en van deszelfs vrijheid beschouwde, naar *Afrika* over te steken, ten einde, met nog een aantal trouw geblevene veldoversten, *Pompejus* op te zoeken. Aan de *Afrikaansche* kust gekomen zijnde, vernam hij den moord van *Pompejus*, uit den mond van deszelfs jongsten zoon *Sextus* en van deszelfs weduwe *Cornelia*.

Deze treurmare bragt groote verdeeldheid te weeg onder het gevolg van *Cato*, daar velen, die niet zoo zeer uit liefde voor de vrijheid van hun vaderland, als wel uit persoonlijk belang, den togt aanvaard hadden, zich nu ontslagen achtten, en zich voor de voeten gingen werpen van den overwinnaar, om van dezen genade af te smeeken. *Cato*, hoe afkeerig van zulk een gedrag, wilde echter niemand verhinderen, te doen, wat hij voor zichzelven nuttig oordeelde. Anderen, die of geene genade van den overwinnaar durfden hopen, of wie de vrijheid van het vaderland meer ter harte ging, dan eigen lijfsbehoud, bleven bij *Cata*, wien zij tot hunnen Bevelhebber verkoren. *Cato* had wel het besluit genomen, om, indien *Pompejus* slag mogt gesneuveld zijn, al de krijgsbenden, die onder zijn bevel stonden, naar *Italie* terug te zenden, en zelf als een balling te gaan leven, verre verwijderd van zijn vaderland, nu hetzelve door *Caesar* overheerscht werd; maar de overweging, dat hij zoo vele edele en dappere mannen in een vreemd land niet verlaten mogt, zoo lang hij nog iets tot hun behoud kon doen, en de hoop, waarschijnlijk, van op deze wijze nog iets te verrigten tot heil des vaderlands, deed hem dit bevel op zich nemen.

Na eenen hoogstmoeijelijken togt van dertig dagen, in een woest oord, gedurende welken *Cato* de grootste blijken van moed en onthouding had gegeven; aan het hoofd van zijn leger te voet, bezwaard met zijne wapenrusting, voorttrekkende, en nooit anders dan het laatst eene teug waters gebruikende, wanneer het leger onderweg eene bron ontmoette, en na, met tienduizend krijgslieden, den winter in de stad *Leptis* doorgebragt te hebben; vereenigde *Cato* zijne magt met die van *Scipio* en *Varus*, in het gebied van den koning *Juba*, stelde zich onder het opperbevel van den eersten, men hem tot bevelhebber wilde verkiezen, omdat de wet niet gedoogde, dat het opperbevel van eenen Propraetor opgedragen werd, wanneer een Proconsul tegenwoordig was: want hij verklaarde stellig en nadrukkelijk, nooit te zullen gedoogen, dat de wetten overtreden werden, tot welker handhaving alleen hij de wapenen had aangegord; eene geduchte les voor *Varus*, die te voren met *Scipio* om het opperbevel getwist had.

Utica, een wingewest van den *Romeinschen* staat, werd nu het punt van vereeniging voor allen, die, na den *Pharsalischen* veldslag, niet geheel hadden gewanhoopt; de overwonnen partij herstelde zich zoodanig, dat zij alras, zoo te water als te land, wederom eene geduchte magt daarstelde. *Caesar*, die na zijne overwinning naar *Rome* gekeerd was, zag met schrik die magt zich vereenigen, en besloot, dadelijk naar *Afrika* over te steken, om dezelve te vernielen.

Nadat *Caesar*, in den veldslag bij *Thapsus*, eene stad aan de zee gelegen, de krijgsmagt van *Scipio* verslagen en zelfs die stad ingenomen had, vlugten sommigen van het verstrooide leger naar de stad *Utica*, welke slechts drie dagreizen van *Thapsus* verwijderd was, en waar *Cato* het bevel voerde.

Dáár kwam de tijding van deze nederlaag in den nacht aan. *Cato* trachtte, door zijne bedaardheid, der menigte moed in te boezemen en de rust te herstellen. Met het aanbreken van den dag riep hij den raad van driehonderd, welken hij zelf aldaar had zamengesteld uit *Romeinsche* burgers, die er zich metterwoon gevestigd hadden, bijeen, met bijvoeging tevens van de *Romeinsche* raadsheeren, die zich bij hem bevonden.

In dezen raad, die in den tempel van *Jupiter* gehouden werd, verscheen *Cato* met een kalm en bedaard gelaat, in zijne hand houdende een geschrift, hetwelk eene lijst bevatte van den voorraad, in de magazijnen voorhanden; hij deed aldaar eene plegtige aanspraak; hij verklaarde, den raad vrij te zullen laten in deszelfs besluit, zelfs indien men, tot voorkoming van plundering en moord, in gevalle *Caesar*, na een' hardnekkigen tegenstand, mogt overwinnen, zich dadelijk aan den vijand mogt willen onderwerpen; maar dat hij bereid was, om zich aan hun hoofd te stellen, indien zij besluiten wilden, het uiterste te wagen.

Deze aanspraak deed eene algemeene geestdrift ontstaan. Men besloot, onder het opperbevel van dezen deugdzamen en kundigen man, aan *Caesar* het hoofd te bieden. Over de middelen, waardoor men dit ten uitvoer wilde brengen, was men het echter minder eens. Zoo sloeg *Cato* een voorstel van de hand, om de slaven in vrijheid te stellen, omdat dit eene inbreuk was op het regt van eigendom hunner meesters; alleen die genen wilde hij in dienst nemen, die door dezen, vrijwillig, uit de slavernij ontslagen werden. Weldra, echter, maakte de schrik zich op nieuw meester van het gemoed van de leden van den raad, welke in *Utica* woonden. De vrees van alle hunne bezittingen te verliezen in eenen strijd, dien zij meenden, tegen den overwinnenden *Caesar*, niet te zullen kunnen volhouden, deed hen uitroepen: » Wie zijn wij toch, en wien weigeren wij onze onderwerping? Aan wien anders, dan aan *Caesar*, die toch reeds de oppermagt van het geheele *Romeinsche* volk in handen heeft? Niemand onzer is een *Scipio*, een *Pompejus* of *Cato*; en zullen wij, daar de geheele aarde zich buigt onder het juk van *Caesar*, ons daaraan vermetel willen onttrekken!"

(*Het vervolg hierna.*)

Ter Drukkerij van GEBROEDERS SERRES.